

pokra ování ze str. 3

den. Usmíváme se na ně a nerozumíme mu. Je obět to, co se Bohu na nás nelíbí? Je obět tedy odevzdání mých špatných sklónů i vlastností a všeho, čeho se dokážeme, nebo nedokážeme tak rychle zbavit ve svátosti smíření, a poté bychom je chtěli předložit Bohu na oltář?

Obět je výraz, který sice najdete v encyklopedickém slovníku Wikipedie a ti z Vás, kteří budou mít chuť vyhledat jej na internetu, budou zajisté úspěšní a naleznou jeho význam i vysvětlení:

„Obět je náboženský úkon, spočívající v „odevzdání“ cenných předmětů, zvířat nebo lidí bohům, duchům mrtvých či jiným nadpřirozeným bytostem....“. Nenajdete ho ale tehdy, když žádnou obět nebudete chtít „udělat“.

Odevzdávám Ti Pane Ježíši vše to, co se Ti na m nelíbí. Ty mi dej, prosím, za to vřm nou, co se mi líbí na Tob a Pann Marii!

Připomínka

Máte zájem s námi ostatními po letní přestávce znovu společně chválit a velebit Boha písněmi z Taizé? Pak tedy pravidelně každou první sobotu po mši svatě se sejdem kolem 18. hodiny v našem kostele.

(jiše)

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Říjen 2008

Ročník 4

Číslo 8

SLOVO ŽIVOTA NA ŘÍJEN

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natla enou, nat esenou a vrchovatou vám dají do klína.“ (Lk 6,38)¹

Už se ti někdy stalo, že jsi přijal dar od přítele a cítil potřebu mu to oplácit? A udělat to ne tak proto, abys splatil dluh, ale spíše z opravdové lásky a vděčnosti? Určitě ano.

Jestliže se to přihodilo tobě, dovedeš si představit, že se to stává Bohu, Bohu, který je Lásky.

On vždy odplácí každý dar, který dáváme našim bližním jeho jménem. Je to zkušenost, kterou opravdoví křesťané dělají velice často. A pokaždé je to překvapení. Nikdy si nezvykneme na Boží vynalézavost. Mohla bych ti uvést tisíce, desetitisíce příkladů, mohla bych o tom napsat knihu. Viděl bys, jak je pravdivý tento obraz: „míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína“. Vyjadřuje hojnost a velkodušnost, s níž Bůh odplácí.

„Nad Římem se již rozprostřela noc. V jednom suterénním bytě si malá skupinka dívek, které chtěly žít evangelium, přála dobrou noc. Vtom někdo zazvonil. Kdo to může v tuto dobu být? U dveří stál zmatený, zoufalý muž. Druhý den měl být s rodinou vystěhován z domu, protože neplatil nájemné. Dívky se na sebe podívaly, a v němém souhlasu otevřely zásuvku, kde měly v různých obálkách uložený zbytek svých peněz a částku na zaplacení plynu, telefonu a elektřiny. Bez váhání daly všechno tomu muži. Tu noc spaly šťastně. Na ně bude pamatovat někdo jiný. Ještě se ani nerozdělo, když zazvonil telefon. „Přijedu hned taxikem,“ slyšely hlas toho muže. Dívky, trochu udivené výběrem takového dopravního prostředku, čekaly, až přijede. Tvář jejich návštěvníka jim prozradila, že se něco změnilo: „Když jsem se včera večer vrátil domů, obdržel jsem dědictví, o kterém bych si nikdy nemyslel, že je dostanu. Srdce mi řeklo, abych se s vámi rozdělil napůl.“ Suma obnášela přesně dvojnásobek toho, co mu velkodušně darovaly.“

„Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natla enou, nat esenou a vrchovatou vám dají do klína.“

Udělal jsi i ty podobnou zkušenost? Jestli ne, zapamatuj si, že dar se má dávat nezištně, bez naděje na vrácení, komukoliv, kdo o něj žádá.

Zkus to! Ale udělej to ne proto, abys viděl výsledek, ale

proto, že miluješ Boha.

Řekneš mi třeba: „Ale já nic nemám.“

To není pravda. Jestliže chceme, máme nevyčerpatelné poklady: svůj volný čas, své srdce, úsměv, radu, vnitřní pokoj, svou kulturu, svědectví, které může přesvědčit toho, kdo má, aby dal tomu, kdo nemá.

Můžeš ještě namítnout: „Ale nevím, komu dávat.“

Rozhlédni se kolem sebe. Vzpomínáš si na známého, který je v nemocnici nebo na tu ovdovělou paní, která je stále sama, na spolužáka, který neudělal zkoušku a je z toho skleslý, na smutného mladíka, který ztratil práci, na malého bratříčka, který potřebuje pomoc, na toho kamaráda, který je ve vězení, na začátečníka, který neví kudy kam? Právě v nich tě očekává Kristus.

Zaujmi jako křesťan nový postoj, jímž je celé evangelium prodchnuto: Neuzavírej se do sebe a nebuď ustaraný. Přestaň vkládat svoji jistotu do pozemských dober a opírej se o Boha. Tak se ukáže tvoje víra v něho a Bůh ji brzy stvrdí darem, který se ti vrátí.

A je logické, že se tak Bůh nechová proto, aby tebe nebo nás obohatil. Činí tak proto, aby jiní, mnozí další, viděli malé zázraky, kterými je provázáno naše dávání, a rozhodli se jednat stejně.

Činí tak proto, abychom mohli tím více dávat, čím více máme. Proto, abychom jako opravdoví správci Božích dober nechávali kolovat každou věc ve společenství, které nás obklopuje, aby se o nás mohlo říkat jako o první křesťanské komunitě v Jeruzalémě: „Nikdo u nich nežil v nouzi.“²

Nemyslíš, že právě tím můžeš přispět k tomu, aby sociální revoluce, kterou svět očekává, dostala pevný základ?

„Dávejte a dostanete.“ Určitě Ježíš myslel především na odměnu, kterou budeme mít v ráji. Ale to, co se odehrává zde na zemi, je již její předehrou a zárukou.

1. Slovo života z ervna 1978. Vyšlo v knize *Essere la tua Parola. Chiara Lubich e cristiani di tutto il mondo*, ím 1980, str. 49 – 51.

2. *Srov. Sk 4,34.*

Chiara Lubichová

Na Haiti odletěla další dobrovolnice ACHO

Tisková zpráva z 23. září 2008, převzatá z internetových stránek: <http://www.acho.charita.cz/>

Arcidiecézní charita Olomouc vyslala 23. září na Haiti již třetí dobrovolnou humanitární spolupracovnici Evu Dostálovou, která bude působit deset měsíců ve vesnici Baie de Henne.

Kromě úkolů, týkajících se rozvoje projektů, především projektu Adopce na dálku@-Haiti, které v této nejhudší zemi západní polokoule realizuje Arcidiecézní charita Olomouc, bude působit ve škole Sainte Maria Goretti v Baie de Henne a vyučovat anglický jazyk.

Zítřka, t. j. 24. září, by v ranních hodinách již měla být Eva Dostálová v hlavním městě Haiti Port-au-Prince, odkud bude dopravena do města Port-de-Paix, kde se setká s P. Romanem Musilem. V Port-de-Paix pravděpodobně stráví nějakou dobu, protože vzhledem k situaci po huriká-nech, které zničily veškeré cesty a mosty, zatím není možné se dostat přes řeku, která odděluje Port-de-Paix od oblasti Baie de Henne.

Před týdnem znovu odletěl na Haiti český zdravotnický tým - MUDr. Josef Marada a zdravotní sestra Jana Smyčková. Budou opět působit ve zdravotním středisku v Mole Saint Nicolas, které navštěvuje 1000-1200 pacientů za měsíc, a odkud budou vyjíždět také k nemocným v oblasti Baie de Henne.

Život na Haiti za normálního stavu není jednoduchý. Na většině území neexistuje vodovod, kanalizace, elektřina, silnice, nemluvě o telefonním spojení internetu. Je těžké představit si situaci teď, když se potýká s přírodní katastrofou nebyvalých rozměrů. Po letním hurikánu Fay následoval v krátkém sledu hurikán Gustav (úterý 26. srpna), tropická bouře Hanna (začátek září) a dílo zkázy dokončil v neděli 7. září

hurikán Ike (foto a podrobnosti – www.acho.caritas.cz).

Podle zpráv Caritas Internationalis bylo povodní, hurikány a sesuvy půdy postiženo všech 10 departementů na Haiti (žije zde téměř 9 miliónů obyvatel na území velkém asi jako Morava). Vláda odhaduje, že katastrofa postihla 170 000 rodin (z celkem 850 000) a neoficiální odhad je 600 mrtvých. Připouští se však, že po opadnutí vody bude obětí mnohem více.

Nejvíce postiženými místy jsou: město Gonaives (500 000 obyvatel, z nichž 25 000 je bez střechy nad hlavou) město a venkov Hinche, hlavní departement, Cabaret a Aracahaie, západní departement a přímořské departementy Jih a Jihovýchod.

Okamžitá humanitární pomoc byla rozdělena 5600 rodinám v 6 departementech. Obsahovala balenou vodu, hygienické balíčky a materiální pomoc - oblečení, deky, matrace. Připravují se potraviny, voda a balíčky pro dalších 1000 rodin.

Na žádost Caritas Haiti a CRS Haiti vydala Caritas Internacionalis naléhavou výzvu (SOA) na cca 3 miliony Euro. Na pomoc lidem postiženým katastrofou vyhlásila Arcidiecézní charita Olomouc a Charita ČR společně finanční sbírku na účet: 35-1868350237/100, v.s. 99999. Peníze lze také přinést osobně na ACHO, Křížkovského 6 – v pracovní dny do 16 hodin.

Přispět lze i prostřednictvím mobilního telefonu, odesláním dárcovské SMS ve tvaru DMS HAITI na číslo 87 777. Cena DMS je pro všechny operátory 30 Kč, příjemce pomoci obdrží 27 Kč. K dnešnímu dni přispělo prostřednictvím SMS zprávy celkem 581 dárců.

Bohu milá, Maria

Že jsi byla Bohu milá, Maria chápati lze velmi snadno, lehce. Chtěl, abys jako Panna pro Boha, JEHO ŽIVOT ŽILA. Dnes se tomu věřit v světě nechce.

Když jsi byla Bohu milá, Maria, daroval Ti z lásky své i sebe. Proto, aby vtělena i v zemi byla JEHO TOUHA mítí v lidském srdci celé nebe.

Protože jsi byla Bohu milá, Maria, prokaž také nám svou věrnost, daruj krásu. Pospěš, Panno, by zde v světě žila VĚČNÁ PRAVDA, pocta Tvému jménu. S úžasem, či bez úžasu?

Abych byla Bohu milá, Maria, před Tvou velebností sklonil se On, Bůh. Což tak vyznat bez rozpaků: „Kéž bych byla JEHO LÁSKA!“ To je víc, než mítí světa bludný kruh.

(jiše)

Jednoměsíčník *POKOJ VÁM!* vydává Římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Redakční rada: P. Josef Janek (jj), Jiří Hájek (jihá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradáčová (dabr), Jaroslav Kocůrek (jako), Jitka Kocůrková (jiko),

František Vomáčka (frvo), František Kovařík (frko), Klárka Hájková (klhá). Grafická úprava Jana Šumpíkové.

Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz

TIP NA NEDĚLNÍ VÝLET XXXIII.část

V rámci dnešního výletu vyrazíme na poutní místo zvané Mariánská Hora. Zde, v nadmořské výšce 503 m, se nachází poutní kostel Narození Panny Marie, náležející k farnosti Dolní Čermná. Avšak kostelík na Vás neshlíží do

dálky z kopců, jako je tomu např. u Sv. Hostýna, nýbrž do poslední chvíle je ukrytý na místě, které je od Uničova vzdáleno přibližně 55 km a je nejrychleji dostupné po trase přes Zábřeh, Lanškroun a Horní Třešňovec. Parkovat lze přímo u kostela.

Historie poutního místa je následující:

Roku 1814 zde forman Antonín Keprta z Kunvaldu u Žamberka vezl mlýnské kameny z Pruska na Moravu. Byla již tma, cesta byla roklinatá a povoz se mu začal kácat. Formanova síla nestačila vůz udržet a náklad se na něho převrhl. Nevida pomoci, volal forman k Panně Marii Cellenské, aby mu vyprosila šťastnou hodinku smrti. V tom u něj zaplála záře a v ní se zjevila bílá

panna, která beze slova a se svítilnou v ruce, vůz nad ním zdvihla. Vozka vstal bez pohromy a jel dále. Světlo ho doprovázelo do chvíle, dokud se nedostal na bezpečnou cestu. Zachráněný pak dojel šťastně do hospody v Třešňovci a tu, jakož potom i všude jinde po celý život, o své příhodě vypravoval, a zavázal se ke každoroční pouti do Mariazel. Tento slib pak věrně plnil až do své smrti. Tato zázračná událost je vyobrazena na prostínkém obrázku napravo u obětního stolu.

Nejdříve zde byla v roce 1864 postavena kaple, která však byla pro zástupy poutníků neprosbytář je dnes

dostatečná. Její zachován uprostřed kostela, který zde vyrostl v roce 1875.

Mše svatá na Mariánské Hoře jsou v neděli v 16 hodin, takže pokud někdy zaspíte ranní nedělní bohoslužbu, máte zde tip, jak situaci vyřešit.

Kousek nad kostelem naleznete křížovou cestu, která je v půlkruhu zasazena do pěk-

né přírody. Dětem možná udělá radost menší hřiště s houpačkami, prolézačkami a malým posezením, které se nachází nad křížovými zastaveními.

V okolí, kromě krásné přírody, naleznete řadu výletních míst. Kromě rozhledny Lázek nebo pomníku populárního českého velikána Járy Cimrmana na Václavském náměstí v Letohradě, můžete vyrazit na některý z blízkých hradů, např. na zříceninu Lanšperk, která je přibližně o 15 km dále, dostupná přes Horní a Dolní Čermnou, Petrovice a Dolní Dobrouč. Ani zřícenina není patrná ze silnice. Je dobré v závěru cesty zbystřit zrak, včas odbočit vlevo vzhůru nenápadnou odbočkou na ves Lanšperk a zde pak sledovat malé směrové cedulky s nápisy "HRAD", popřípadě "RESTAURACE V PODHRADÍ", u níž můžete zaparkovat a občerstvit se. Zbytky hradu jsou odtud vzdáleny snad jen 5 minut nenáročného chůze.

(jihá)

Skutky apoštolů uvádějí postupně čtyři Pavlovy apoštolské cesty, při kterých zakládal nové církevní obce zvláště v místech, kde žili v menšině Židé.

(jj)

Biblické okénko

Skutky apoštolů

Nejvýznamnější postavy Skutků apoštolů

Nejvýznamnějšími postavami Skutků apoštolů jsou apoštol Petr, který v prvoctví církví vystupuje jako první z Dvanácti (papež) už při vzniku církve o Letnicích v Jeruzalémě.

Další významnou postavou je první mučedník církve sv. Štěpán, jáhen, který byl za své neohrožené kázání o Kristu

ukamenován. Ve Skutcích apoštolů slyšíme také o dalším výborném jáhnovi, který šíří evangelium, a tím je sv. Filip.

Druhou nejvýznamnější postavou je však apoštol Pavel, který je nejdříve svědkem Štěpánova ukamenování, ale po obrácení u Damašku se stává horlivým šířitelem křesťanství mezi pohany.

sv. Št pán

sv. Petr

Invokace z litaní

II. část

KRÁLOVNA PATRIARCHŮ

Dnes si všimneme invokace, při níž vzýváme Pannu Marii slovy: „KRÁLOVNO PATRIARCHŮ“, a zaměříme se také trochu na "naději".

Invokací "Královno patriarchů" obrátíme svoji pozornost nejen k P. Marii, ale zároveň i k velkým postavám Starého zákona, k Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi, které označujeme za patriarchy.

Slovo patriarcha má základ v řeckém "pater", neboli otec-zakladatel a "arché", neboli vláda-moc. Patriarcha tedy bývá na počátku posloupnosti osob, kterými začíná éra nové vlády a moci. Tento titul si ponechává podobný význam i po přenesení do církevní tematiky, neboť např. Abrahámová víra a naděje stála na počátku pokolení, které začalo uskutečňovat to, co se při posuzování lidskými měřítky zdálo být nemožné. Abrahám uvěřil tomu, co mu bylo zaslíbeno, stejně jako Panna Maria uvěřila tomu, co jí bylo zvěstováno.

Uvěřili v lásku, naději a víru. V Lásku, která odpouští neodpustitelné, v naději, když je situace beznadějná a ve víru, která znamená věřit neuvěřitelnému. Uvěřili tomu, co nemůže lidský rozum pochopit. Jednali však s důvěrou v Pána a věřili v naději, která je z pohledu lidského počtáře bez vyhlídky na úspěch. Je to naděje, s níž Gedeonovi bojovníci v síle 300 mužů porazili silného nepřítele poté, když z Hospodinova

popudu bylo přes 30.000 spolubojovníků posláno domů. Je to naděje – ctnost, která uschopňuje člověka k překonávání překážek na jeho cestě k cíli. Dává nezlomnou důvěru ve vítězství, žene vpřed k dosažení budoucího nesnadného dobra.

Objevila jsem Ameriku

Začalo to zjištěním, jak málo jsou pravidelně navštěvovány mše svaté ve dnech svátků Panny Marie - naposledy v den Panny Marie Královny. Mohla jsem se přesvědčit od ambonu, to je směrem, odkud na nás pohlíží kněz, ale také sám Bůh.

Pokračovalo to v sobotu po týdně, kdy se dal pan farář do pokračování tématického kázání o tom, jak je to s přinášením a odevzdáváním obětních darů. Co jsme se jich každý nosil na oltář, připravený s korporálem a misálem! Pomyslně je na misce přináší kněz Bohu a děkuje za ně. Jak jsou pro kněze radostné a nebo těžké, nevím. S jakou úlevou a radostí je přijímá Bůh, si nedovedu představit už vůbec. Věděla jsem jen to, jak snadné či nesnadné bylo doposud odevzdat všechny starosti, bolesti a radosti mé i mých nejbližších.

Nastala neděle, a tak jsem si mohla znovu poslechnout, odkud a kam obětní dary přichází, a co lze vyměnou za ně dostat. (DOSTAT?) Tentokrát jsem mys-

lela na obětní dary i ostatních farníků. K onomu zamyšlení přispěly právě děti, přicházející tentokrát v opravdu velmi skromném počtu – snad pouze kolem sedmi, osmi. Přinášely symbolicky i naše dary společně s vodou a vínem.

Který obětní dar se dnes Bohu zalíbí? Je to snad hlas jednoho z mužů, který usilovně přemítá, a je napevno přesvědčen o tom, že se už na svou manželku nerozčílí? Nebo jiný, který slibuje, že se „svoji“ milenkou stráví poslední odpoledne? Aby odevzdal Bohu srdce opravdu čisté, slibuje víc. Předkládá Bohu všechny chvíle, které jí daroval, ale i to, že už se na ni ani nepodívá, aby tak v srdci svém i jejím zapudil žádostivost, která by mohla znovu zradit. Zazní Pánu Ježíši libě hlas, který odevzdává lenost a pohodlí? Dnes právě proto, že si - v dosud ještě vyzdobeném kostele - připomíná slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Tedy úctu k Ježíšově, ale i své Matce - Panně Marii. Úctu, kterou nedával ani Jí, ani své manželce natolik, nakolik bylo třeba,

Tato naděje se mnohdy ubírá cestou pro člověka nevyočitatelnou. Jakoby snad i Abrahám přestával věřit v zaslíbení o nepředstavitelném rozmnožení svého potomstva, když kvůli neplodnosti své ženy Sáry zplodil v 86 letech Izmaele s otrokyní Hagar. Jakoby chtěl "pro jistotu pomoci" Bohu, když už se snad zdálo, že Ten se zaslíbeními jaksí otálí. Bůh však pomoc nepotřeboval a slovo dodržel, když Sára zplodila syna Izáka Abrahámovi stoletému...

Je to naděje, která často musí nejprve zbořit mylné lidské představy. Tak, jako v případě Mesiáše, kterého si starozákonní lidé představovali jako mocného politického vládce. Tato víra byla živá mezi zbožnými Židy i v počátečním období římské nadvlády, jak dosvědčují např. Simeon a Anna a bezpochyby také Panna Maria. A právě na ní se zaslíbení naplnilo, ale zcela jinak, než se tradovalo v zažitých představách. Tento "vládce" nepřišel s žádným vojskem. Naopak, byl odsouzen a nejprve musel sám zemřít za naše hříchy, aby se mohl stát naším Spasitelem. Panna Maria byla u toho a porozuměla tomu. Abrahámovi bylo slíbeno, že z jeho potomstva povstanou králové. Skrze Pannu Marii z něho povstal dokonce i Král Králů a Pán Pánů.

Můžeme tedy poprosit Pannu Marii, Královno patriarchů, aby nám vyprošovala růst ve víře, naději a lásce. (jihá)

aby daroval své srdce celé? Nevadí, že teprve dnes zaslechl hlas Duchu svatého: „Poznej Pannu Marii a Její Syn se ti daruje. Udělá s tebou velkou výměnu!“ Naopak. Je šťasten, neboť právě pochopil, že také poznávání vůle nebeské Matky může být obětí, kterou jak Jí, tak i své manželce, Bohem tolik milované, dnes odkládá na miskou! Od dnešního dne bude vždy pozorně naslouchat a zkoumat, čím by těm „svým ženským“ udělal opravdovou radost. Možná je Bohu milý také hlas některé z mnoha žen, který přichází s příslibem být svému muži nablízku ve chvílích, když ji bude potřebovat. Přestože necitila pěkných pár let tuto potřebu se darovat všem členům své rodiny? Ano. Od dnešního dne tedy přesně tak, jak bývá běžné u svých dětí, aby ji - matku - viděly a cítily. Vždyť pouze vzájemně a skutečné darování vytvoří opravdovou, jedinečnou a živou křesťanskou rodinu...

Oběť je slovo, které jsme často slyšeli a slyšíme v kostele. Třeba každý pokr

ování na str. 4